

ANARCHISTICKÝ MĚSÍČNÍK

číslo 139
květen 2020

vydává Nakladatelství Anarchistické federace
www.afed.cz // afed@afed.cz

SUCHO V HLAVÁCH TECHNOKRATŮ

Posledních pět let je nejsušších, co jen u nás psané záznamy pamatují. **Sledujeme klimatickou krizi v přímém přenosu.** O tom, co nás čeká, se ve vědeckých kruzích ví již dlouhá desetiletí. A nic na tom nezmění ani hrstka takyvědců a píáristů, kteří se snaží vliv člověka na klima popírat a kteří jsou placeni korporacemi vydělávajícími na spalování fosilních paliv. Poslední studie dokonce ukazují, že původní předpovědi klimatické krize byly značně podhodnocené a její katastrofální důsledky **přicházejí mnohem dříve a s mnohem větší razancí.**

Je třeba okamžitě jednat. To se také ví už dlouhá léta. Pořádají se mezinárodní konference, setkání světových lídrů, podepisují se dohody, jako třeba ta pařížská. Ale ve skutečnosti se pro záchranu planety, přírody, a tedy ani lidstva, nic moc nepodniká. Nepočítáme-li to, že namísto snížení produkce skleníkových plynů dochází k nárůstu jejich vypouštění do ovzduší.

Bez naděje z celkové situace je podtrhována i tím, že ve velkých průmyslových zemích **vládnou samolibí kašparové, jimž záleží jen na jejich moci a postavení.** Je jim zcela ukradený osud budoucích generací. Namísto toho si poměřují své pindoury a soutěží v tom, kdo provede větší nejnepřítelství, která by ještě více poškodila planetu a její obyvatele. Narcistní tragéd Donald Trump, pološílený klaun Boris Johnson, vypočítavý Si Ťin-pching, sám sebou posedlý Recep Tayyip Erdoğan, bezskrupulózní Vladimir Putin nebo fašista Jair Bolsonaro, který v Brazílii nechává neuvěřitelnou rychlostí likvidovat tamní pralesy stejně jako jejich původní obyvatele. Ti všichni vedou osud planety plnou parou ke katastrofě.

Ani ve zdejších končinách jsme to zrovna nevyhráli. **U moci se stále drží klika starých technokratů,** kteří milují dobývání nerostného bohatství, monokulturní lány a lesy a všechno pokud možno zalité do betonu. Na sucho, které likviduje krajinu, jsou schopni vymyslet jedině tak spoustu přehrad, v nichž se utopí spousta cementu a vedení velkých korporací si zas namastí kapsy. A v oblasti energetiky neumí opět nic jiného než přijít s dalšími jadernými reaktory a pokud možno nechat uhelné elektrárny bafat, co nejdéle to půjde, aby si do vládnoucích kruhů zamontování uhlobaroni přišli na své bez ohledu na zájmy zbytku lidí, jak tady, tak globálně. A pindání o tom, že ČR je moc malá na to,

aby svou aktivitou měla vliv na změnu klimatu, je dost neobratnou výmluvou, jak **dál generovat zisky pro několik jedinců, kteří už takhle mají sami víc než ostatní dohromady.**

Jenže my potřebujeme místo další centralizace energetiky a problematického jádra naopak energetiku co nejvíce decentralizovat skrze obnovitelné zdroje elektřiny, podpořit elektrizační soustavu tak, aby byla připravená na nový způsob provozu. A zejména potřebujeme dobrý plán úspor, aby se ušetřené gigawatt-hodiny nemusely vůbec vyrobit.

Místo nepřehlédnutelných žlutých lánů, díky nimž premiér a miliardář Andrej Babiš mění zemi v degradovanou půdu a další miliony do své kasičky, potřebujeme ekologické zemědělství, které bere **ohled na krajinu, kvalitu půdy a potravin a udržitelnost zemědělského hospodářství** bez potřeby chemických zásahů.

Místo přehrad, které řekám příliš neprospějí a zvětší odpařovací plochy, **potřebujeme lokální plány na zadržování vody v krajině.** Místo odvodňovacích děl potřebujeme terénní úpravy, zelený porost a přírodu, která už sama dokáže vodu zadržet tam, kde je potřeba.

Jenže sucho netrápí jen krajinu, trápí i mozky technokratů, kteří žel o všem rozhodují, tak jak se tomu naučili před desítkami let v době rádoby-socialismu zaměřeného na těžký průmysl a megalomanské stavby. Žel ani na Západě nebyly mnohdy podobného trendu ušetření. Tam zas šlo o štedré veřejné zakázky, tedy přelévání veřejných peněz do soukromých kapes. To se s Klausovou transformací rychle uchytilo i u nás. Je smutné, že mnohé školy technického zaměření jedou v těchto kolejích a megalomanský technokratismus dál cpou do mladých hlav. Není ani divu, že zrovna technokrati tohoto typu nejvíce napadají humanitní obory, aniž by pořádně věděli, čím se zabývají.

Nadějí může být spolupráce humanitních a technických oborů. Jedni mohou zkoumat, co je pro krajinu a lidi nejlepší a druhí na základě toho mohou navrhovat a realizovat technická řešení. Rozumným a potřebným řešením ale vedle zastaralého technokratismu brání ještě jedna věc – systém zaměřený na zisk, kde už ti **nejsilnější hráči mají vyšlapané své cestičky** a často jsou i těmi, kdo ovlivňuje nebo přímo určuje pravidla.